

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران
بهداشت و درمان شترمرغان قدس

آنفلوآنزای

پرنندگان

گروه هدف : عموم مردم

شبکه بهداشت و درمان

شهرستان قدس

واحد آموزش و ارتقای سلامت

واحد پیشگیری و مبارزه با بیماری ها

آنفلوآنزای پرنندگان چیست ؟

آنفلوآنزای پرنندگان یک بیماری عفونی پرنندگان است که توسط گونه A ویروس آنفلوآنزا ایجاد می شود.

ایجاد بیماری شدید، ناگهانی و به شدت مسری است که میزان مرگ و میر ناشی از آن در طی ۴۸ ساعت می تواند به ۱۰۰٪ برسد.

بسیاری از گونه‌های پرنندگان به ویژه پرنندگانی که در مناطق دارای آب و هوای مرطوب زندگی می‌کنند ، ناقل ویروس‌های آنفلوآنزا هستند . اردک ، غاز ، قو و مرغ دریایی مخازن طبیعی این ویروس به شمار می‌روند .

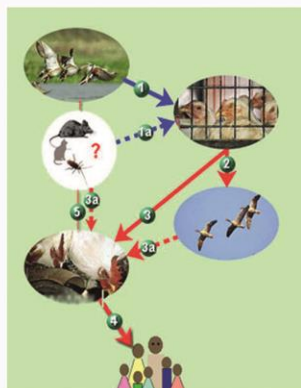
موارد در معرض خطر

- * تماس های شغلی: کارگران شاغل در مزارع و یا محلهای پرورشی پرنندگان اهلی -
- * فروشنندگان پرنندگان زنده
- * آشپزهایی که با ماکیان زنده یا اخیرا کشته شده سروکار دارند .
- * فروشنندگان پرنندگان دست آموز
- * دامپزشکان شاغل در صنعت طیور
- * کارکنان مراکز بهداشتی، درمانی

- ساکنان مناطقی که مرگ ماکیان خانگی و وحشی در آنجا بیش از حد انتظار بوده است .
- کسانی که ۱۰ روز قبل از شروع علائم بیماری به منطقه آلوده مسافرت کردند .

راههای انتقال آنفلوآنزای پرنندگان :

انتقال از پرنده به پرنده: ماکیان آبی به ویژه اردک های وحشی مخزن طبیعی ویروس بوده و بدون ابتلا به بیماری شدید قادرند ویروس را در محیط اطراف خود منتشر کنند . ویروس در ترشحات بدن به ویژه بزاق ، ترشحات بینی و مدفوع به مقدار فراوان وجود دارد . از طریق آب آشامیدنی مشترک باعث آلودگی پرنندگان مثل مرغ و خروس می شود.
شایع ترین راه انتقال: مدفوعی-دهانی می باشد.

- انتقال پرنده به انسان :

در تماس نزدیک و طولانی مدت با پرندگان آلوده امکان انتقال برای انسان وجود دارد .

انتقال از محیط به انسان:

با توجه به اینکه ویروس در محیط مرطوب و خنک تا چند هفته می تواند زنده بماند ؛ امکان انتقال ویروس از محیط به انسان در جریان نوشیدن آب آلوده وجود دارد .

تظاهرات بالینی :

عفونت آنفلوآنزای پرندگان سبب بروز ضعف ، بی حالی ، سیخ شدن پرها ، عطش فراوان ، اسهال و.....در پرنده می شود .

علائم آنفلوآنزای پرندگان در انسان مشابه با آنفلوآنزای انسانی است .

علائم اولیه بیماری شامل تب بالا (بالتر از ۳۸ درجه سانتیگراد) ، سردرد ، درد عضلانی ، آبریزش بینی ، گلودرد ، سرفه و تنگی نفس است . در مواردی اسهال، استفراغ ، درد شکمی ، خونریزی از بینی و لته ها نیز گزارش شده است.

عوارض بیماری آنفلوآنزای پرندگان

ذات الریه ، نارسایی تنفسی ، نارسایی اندامهای مختلف بدن نظیر کلیه ها و قلب و ...از عوارض بیماری آنفلوآنزای پرندگان هستند.

متأسفانه میزان مرگ و میر با این بیماری بالاست و تاکنون بیش از نیمی از مبتلایان جان خود را از دست داده اند.

پیشگیری

در حال حاضر برای پیشگیری از ابتلای انسان به آنفلوآنزای پرندگان واکسنی ساخته نشده است. رعایت نکات زیر برای پیشگیری از ابتلا به این بیماری ضروری است :

- از تهیه غذا از پرندگان بیمار خودداری کنید.
- از سربریدن و پر کردن پرندگان مرده و یا بیمار در مناطق شیوع بیماری خودداری کنید.
- فروش پرندگان زنده و سربریدن ، پر کردن و خالی کردن احشای پرندگان در خانه، فرصت خوبی برای تماس با بخش های آلوده بدن پرنده فراهم می کند . لذا پوشیدن دستکش و چکمه و استفاده از ماسک برای پیشگیری از آلودگی در مناطق شیوع بیماری ضروری است.
- مصرف پرندگان اهلی که به خوبی پخته شده باشند، بدون خطر است .

*سراسر سطح محل کار (ظرفشویی، تخته مخصوص خرد کردن گوشت و...) را کاملاً شسته و ضد عفونی نموده و پس از پایان کار دستهای خود را بشویید.

- گوشت پخته و خام را از یکدیگر جدا کنید.
- اطمینان حاصل کنید که گوشت در دمای مناسب پخته شده است (دمای ۷۰ درجه)
- در مناطق آلوده به ویروس از خوردن تخم مرغ خام یا نیم پخته خودداری کنید.
- دهان و بینی خود را در زمان عطسه و سرفه با دستمال بپوشانید.
- دست های خود را به طور مرتب به ویژه قبل، در حین و پس از تهیه غذا، قبل از خوردن غذا، پس از رفتن به دستشویی، پس از دفع زباله های حیوانی، زمانی که دستها کثیف هستند، و به ویژه زمانی که فرد بیماری در خانه دارید، بشویید.

تلفن تماس با ما : ۴۶۸۸۵۵۵۳